

Bài bút ký đời sống

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

Nh&#ng hi&#u l&#m vô tình n&#i t&#p, đã làm v&#p nh&#ng b&#c chân c&#a h&#nh-phúc. Khi cái thông l&#ng c&#a s&#m nh&# b&#t ta tr&# giá, t&#t c&# đã tr&# nên mu&#n màng.

Khi đ&#a m&# ch&#ng v&# đây an h&#ng tu&#i già, ai ng&# đó là g&#c r&# s&# chia ly c&#a chúng tôi.

Sau khi k&#t hôn hai năm, ch&#ng tôi bàn v&#i tôi đón m&# lên &# chung đ&# chăm sóc bà nh&#ng năm tu&#i già. Ch&#ng tôi m&#t cha t&# ngày anh còn nh&#,m&# ch&#ng tôi là ch&# đ&#a duy nh&#t, m&# nuôi anh khôn l&#n, cho anh h&#c h&#t đ&#i h&#c. "Kh&# đau cay đ&#ng" b&#n ch&# y v&#n đúng vào s&# ph&#n m&# ch&#ng tôi! Tôi nhanh chóng g&#t đ&#u, li&#n đi thu đ&#n căn phòng có ban công h&#ng Nam, phòng có th&# đón n&#ng, tr&#ng chút hoa c&# gì đó.

Ch&#ng tôi đ&#ng gi&#a căn phòng ng&#p tràn n&#ng, không nói câu nào, ch&# đ&#t ng&#t b&# b&#ng tôi lên quay kh&#p phòng, khi tôi gi&#y gi&#a c&#u đòi xu&#ng, anh nói:
-"Đi đón m&# chúng ta thôi!".

Ch&#ng tôi vóc dáng cao l&#n, tôi thích nép đ&#u vào ng&#c anh, c&#m giác anh có th&# tóm l&#y c&# thành hình m&#nh mai bé nh&# c&#a tôi, nhét vào trong túi áo. M&#i khi chúng tôi c&#i c&# và không ch&#u làm lạnh, anh th&#ng nh&#c b&#ng tôi lên đ&#u quay tròn, cho đ&#n lúc tôi s&# h&#i van xin anh th&# xu&#ng. N&#i s&# h&#i h&#nh phúc &#y làm tôi mê m&#n.

Nh&#ng thói quen &# nhà quê c&#a m&# ch&#ng tôi mãi không th&# thay đ&#i. Tôi thích mua hoa t&#i bày trong phòng khách, m&# ch&#ng tôi sau này không nh&#n đ&#c b&#o:
-"B&#n tr&# các con lãng phí quá, mua hoa làm chi? Nào có th&# ăn đ&#c nh&# c&#m!"

Tôi c&#i:

"M&#, trong nhà có hoa n&# r&#, tâm tr&#ng m&#i ng&#i cũng vui v&#".

M&# ch&#ng tôi cúi đ&#u c&#n nh&#n, ch&#ng tôi v&#i c&#i:

"M&#, ng&#i thành ph&# quen th&# r&#i, đ&#n đ&#n m&# s&# quen thôi!"

M&# ch&#ng tôi không nói gì n&#a, nh&#ng m&#i l&#n th&#y tôi mang hoa v&#, bà v&#n không nh&#n đ&#c h&#i mua hoa m&#t bao nhiêu t&#n, tôi nói, thì bà chép mi&#ng. Có l&#n th&#y tôi xách túi l&#n túi nh&# đi mua s&#m v&#, bà h&#i cái này bao nhiêu t&#n cái kia giá bao nhiêu, tôi c&# k&# th&#t, thì bà chép

Bài bút ký đời sống của một

Tác Giả: Saigon Echo số u t m
Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

miệng càng to hơn. Chẳng tôi véo mũi tôi nói:

"Đồ ngốc, em đừng nói cho mẹ biết giá thịt có phải đắt hơn không?"

Cuộc sống hạnh phúc đã từng từng trải nghiệm âm mưu không êm đềm. Mẹ chẳng tôi ghét nhất là thấy chẳng tôi đời u buồn sáng, vui bà, làm đàn ông mà phải vào bếp nấu nướng cho vui, làm gì có chuyện người đi đó? Trên bàn ăn sáng, mẹ tôi chẳng tôi thối u ám, tôi giận vì không nhận thấy. Mẹ chẳng tôi bèn khua bát đĩa canh cách, đời là cách phần đời không lấy cả bà. Tôi là giáo viên đời múa. Cung thiêu niên, nghiệp múa đã đời mẹ tôi, mẹ sáng mình trong chăn ấm áp, tôi không muốn phải hy sinh nhất sự hạnh phúc duy nhất đời, vì thế tôi vẫn cảm thấy tiếc sự phần người cả mẹ chẳng.

Còn mẹ chẳng tôi thối thối có giúp tôi làm việc nhà, thì chẳng làm tôi càng buồn hơn thêm. Ví như, bà gom tất thấy mẹ túi nilông đời đời và đời rác trong nhà đời, bỏ cho gom đời đời bán đời nát mẹ thối, vì thế trong nhà chẳng nào cũng toàn túi nilông dùng đời; Bà tiếc đời không dùng đồ đời bát, đời khi làm bà mẹ mẹ, tôi đành phải lén lút đời đời đời.

Có mẹ tôi buồn đời, mẹ chẳng tôi bắt gặp tôi đang lén đời đời bát, bà đập cửa phòng đánh "sấm" mẹ tôi, nằm trong phòng khóc đời. Chẳng tôi khó xử, sau việc này, suốt đêm anh không nói với tôi câu nào, tôi nung nấu, làm lạnh, anh cũng mẹ tôi. Tôi giận đời, hỏi anh: "Thế em rồi đời đã làm sai cái gì nào?"

Anh trả lời mẹ tôi nhìn tôi nói:

"Em không chịu hạnh phúc mẹ đời mẹ chút, ăn bát cháo sữa thì cũng có chút đâu?"

Sau đó, cuộc đời gian dài, mẹ chẳng tôi không nói chuyện với tôi, không khí trong gia đình ngột ngạt đời. Thế gian đó, chẳng tôi cũng sống rồi mẹ tôi, anh không biết nên làm vui lòng ai đời. Mẹ chẳng tôi không cho con trai buồn sáng nữa, xung phong đời như "trừng trách" buồn sáng. Mẹ chẳng tôi ngắm con trai ăn sáng vui vẻ, đời nhìn sang tôi, ánh mẹ tôi bà trách móc tôi làm không trọn trách nhiệm cả người đời.

Để tránh buồn khó xử, tôi đành ăn thêm gói sữa trên đời đời đi làm. Lúc đi ngủ, chẳng tôi hỏi bạn trách, hỏi tôi:

"Ngốc Trần, có phải em chê mẹ anh nấu cơm không sữa nên em không ăn nhà?"

Lúc mình, anh quay đời phía tôi đời lòng, mẹ tôi đời mẹ tôi thân lẫn tràn đời. Cuộc đời cùng, chẳng tôi thối đời:

"Ngốc Trần, thôi em đời coi như là vì anh, em đời nhà ăn sáng đời đời không?"

Thế là tôi đành quay đời người đời bàn ăn người đời mẹ sáng. Sáng đó, tôi húp bát cháo do mẹ chẳng tôi nấu, đời nhiên đời mẹ đời, mẹ đời trong đời đời thối ra ngoài, tôi cuống cuống bắt chết miếng không cho nó trào ra, nghiệp không đời, tôi vắt bát đĩa (chú thích: người Trung Quốc ăn cháo đời đĩa, không dùng thìa như Việt Nam) nghiệp vào toa-lét, nôn đời đời. Khi tôi đời đời đời, bình tâm đời, thấy mẹ chẳng tôi đang khóc lóc than thân trách phận bận nghiệp pha rồi đời người nhà quê, chẳng tôi đời đời toa-lét đời đời nhìn tôi, tôi há miệng không

Bài bút ký dĩ y n c m t

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

nói đ c nên l i, tôi đâu có c ý..

L n đ u tiên tôi và ch ng tôi b t đ u cãi nhau k ch li t, ban đ u m ch ng tôi ng i nhìn chúng tôi, r i bà đ ng dĩ y, th t th u đi ra kh i c a. Ch ng tôi h n h c nhìn tôi m t cái r i xu ng nhà đ u i theo m .

Đón chào sinh m nh m i, nh ng m t đi tính m nh bà!

Su t ba ngày, ch ng tôi không v nhà, cũng không g i đi n. Tôi đang gi n, tôi nghĩ t ngày m ch ng tôi lên đây, tôi đã c c nh c đ r i, còn mu n gì tôi n a? Nh ng k l làm sao, tôi v n c bu n n, ăn gì cũng ch ng th y ngon, thêm vào đó vi c nhà r i ren, tâm tr ng tôi th t là t i t . Sau đó, m t đ ng nghi p b o tôi:

- "Ng c Tr n, trông s c m t cô x u l m, đi khám bác sĩ xem nào".

K t qu khám c a bác sĩ là tôi đã có thai. Tôi hi u ra sáng hôm đó vì sao tôi nôn o , trong c m giác h nh phúc có xen l n chút oán trách, ch ng tôi và c c bà m ch ng đã t ng sinh n , vì sao h không h nghĩ đ n lý do y?

c ng b nh vi n, tôi g p ch ng tôi. M i ch ba hôm không g p m t, ch ng tôi đã tr nên h c hác. Tôi đáng l đ nh quay ng i đi th ng, nh ng trông anh r t đáng th ng, tôi không nén đ c g i anh l i. Ch ng tôi nghe ti ng thì nhìn th y tôi, nh ng làm nh không quen bi t, trong m t anh ch còn s c m thù, ánh nhìn y làm tôi b th ng. Tôi t nói v i mình, không đ c nhìn anh y, không đ c nhìn anh y, tôi đ a tay v y m t chi c taxi ch y qua. Lúc đó tôi mong mu n làm sao đ c kêu lên v i ch ng tôi m t ti ng: "Anh i, em s p sinh cho anh m t đ a con r i!" và đ c anh b b ng lên, quay tròn h nh phúc, nh ng cái tôi m c nó không x y ra, trên chi c taxi, n c m t tôi ch m ch m r i xu ng. Vì sao m t v cãi nhau đã làm tình yêu tr nên t i t nh th này?

Sau khi v nhà, tôi n m trên gi ng nh ch ng, nh đ n s c m thù trong m t anh. Tôi ôm m t góc ch n m khóc. Đêm đó, trong nhà có ti ng m ngấn kéo. B t đèn lên, tôi nhìn th y g ng m t dĩ y n c m t c a ch ng tôi. Anh y đang l y ti n. Tôi l nh lũng nhìn anh, không nói gì. Anh coi nh không có tôi, c m ti n và s ti t ki m r i đi. Có l anh đã quy t đ nh r i b tôi th t s . Th t là m t ng i đàn ông khôn ngoan, tình và ti n r ch ròi th . Tôi c i nh t vài cái, n c m t l i" n ào" l n xu ng.

Ngày hôm sau, tôi không đi làm. Tôi đ n l i toàn b suy nghĩ c a mình, đi tìm ch ng nói chuy n m t l n cho rõ. Đ n công ty c a ch ng, th ký h i l lũng nhìn tôi, b o:

- "M c a t ng giám đ c Tr n b tai n n xe c , đang trong vi n."

Tôi há h c m m tr n m t, ch y b t i b nh vi n, khi tìm đ c ch ng tôi, m ch ng tôi đã m r i.

Bài bút ký dĩ y n c m t

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

Ch ng tôi không nhìn tôi, m t anh r n l i. Tôi nhìn g ng m t g y gò tr ng b nh xanh tái l i c a m ch ng, n c m t tôi tuân xu ng ào t, tr i i! Sao l i ra th này? Cho đ n t n lúc chôn c t bà, ch ng tôi cũng không h nói v i tôi m t câu, th m chí m i ánh m t đ u mang m t n i thù h n sâu s c. V v tai n n xe, tôi ph i h i ng i khác m i bi t đ i khái là, m ch ng tôi b nhà đi m h ra phía b n xe, bà mu n v quê, ch ng tôi càng theo bà càng đi nhanh, khi qua đ ng, m t chi c xe bus đã đâm th ng vào bà...

Cu i cùng tôi đã hi u s cảm ghét c a ch ng, n u bu i sáng hôm đó tôi không n n, n u chúng tôi không cãi nhau, n u nh ... trong tim anh y, tôi chính là ng i gián ti p gây ra cái ch t c a m anh.

Ch ng tôi im l ng đ n đ vào phòng m , m i t i anh v nhà n ng n c h i r u. Và tôi b lòng t tr ng đáng th ng l n s ân h n đ n nén t i không th th đ c, mu n gi i thích cho anh, mu n nói v i anh r ng chúng ta s p có con r i, nh ng nhìn vào đôi m t l nh lũng c a anh, tôi l i nu t h t đi nh ng l i đ nh nói. Thà anh đánh tôi m t tr n ho c ch i b i tôi m t tr n còn h n, cho dù t t c đã x y ra không ph i do tôi c ý.

Ngày l i ngày c th trôi đi trùng l p, ch ng tôi v nhà ngày càng mu n. Tôi c ch p, coi anh còn h n k l . Tôi là cái th ng l ng th t trong trái tim ch ng tôi. M t l n, tôi đi qua m t ti m ăn châu Âu, xuyên qua l p c a kính trong su t kéo dài t tr n nhà xu ng sát m t đ t, tôi nhìn th y ch ng tôi ng i đ i di n tr c m t cô gái tr , anh nhè nh vu t tóc cô gái, tôi đã hi u ra t t c .

Ban đ u tôi s ng s , r i tôi b c vào ti m ăn, đ ng tr c m t ch ng, nhìn anh trần tr i, m t kh c n. Tôi ch ng còn mu n nói gì, cũng không th nào nói gì. Cô gái nhìn tôi, nhìn ch ng tôi, đ ng lên đ nh b đi, ch ng tôi đ a tay n cô ng i xu ng, và, anh cũng trần tr i nhìn tôi, không h thua kém.. Tôi ch còn nghe th y ti ng trái tim tôi đang đ p thoi thóp, đ p thoi thóp t ng nh p m t t ng nh p m t cho t i t n ranh gi i tái xanh c a cái ch t. K thua cu c là tôi, n u tôi c đ ng th này mãi, tôi và đ a bé trong b ng tôi s cùng ngã.

Đêm đó, ch ng tôi không v nhà, anh dùng cách đó đ nói cho tôi bi t: Cùng v i cái ch t c a m ch ng tôi, tình yêu c a chúng tôi cũng đã ch t r i. Ch ng tôi không quay v n a. Có hôm, tôi đi làm v , th y t qu n áo b đ ng vào, ch ng tôi quay v l y vài th đ c a anh. Tôi không mu n g i đ n cho ch ng tôi, ngay c ý nghĩ ban đ u là gi i-thích m i chuy n cho anh, gi cũng đã bi n m t hoàn toàn. Tôi m t mình s ng, m t mình đi b nh vi n khám thai, m i l n th y nh ng ng i ch ng th n tr ng đ i v i khám thai, trái tim tôi nh v tan ra. Đ ng-nghi p l p l ng xui tôi n o thai đi cho xong, nh ng tôi kiên quy t nói không, tôi điên cu ng mu n đ c đ đ a con này ra, coi nh m t cách bù đ p cho cái ch t c a m ch ng tôi.

Khi tôi đi làm v , ch ng tôi đang ng i trong phòng khách, khói thu c mù m t kh p phòng, trên bàn n c đ t m t t gi y. Không c n li c qua, tôi đã bi t t gi y vi t gì. Trong hai tháng ch ng tôi không v nhà, tôi đã đ n đ n h c đ c cách bình t n. Tôi nhìn anh, g m x ng, b o: -"Anh ch chút, tôi ký!".

Ch ng tôi c nhìn tôi, ánh m t anh b i r i, nh tôi. Tôi v a c i cúc áo khoác v a t đ n mình:

Bài bút ký đời sống của một

Tác Giả: Saigon Echo số u t m

Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

"Không khóc, không khóc...". Mắt rớt đau, nhưng tôi không cho phép nước mắt đổ c lẫn ra. Treo xong áo khoác, cái nhìn của chúng tôi gặp nhau vào cái bóng đã nỉ lên của tôi. Tôi mỉm cười, đi tới, kéo tay giãy lạy, không hề nhìn, ký lên đó cái tên tôi, đời lạy phía anh.

"Ngoc Trân, em có thai à?"

Tôi sau khi mỉm cười gặp tại nạn, đây là câu đầu tiên anh nói với tôi.

Tôi không cảm thấy nước mắt nữa, là "tôi tiếp" giận xuống má. Tôi đáp:

"Vâng, nhưng không sao đâu, anh có thể đi đổ nước rồi!".

Chúng tôi không đi, trong bóng tối, chúng tôi nhìn nhau.

Chúng tôi nắm ôm lấy lấy nhau, nước mắt thấm ướt chân. Nhưng trong tim tôi, rớt nhieuu thấm đã mất với nỉ quá xa xôi, xa tới mức dù tôi có chực đợi theo cũng không thể với tới. Không biết chúng tôi đã nói "Anh xin lấy Em!" với tôi bao nhiêu lần rồi, tôi cũng đã từng ngừng lại rồi tôi sợ tha thớt, nhưng tôi không tài nào làm được, trong tiệm ăn Châu Âu hôm đó, trước mặt người con gái trẻ, ánh mắt nhìn vào chúng tôi nhìn tôi, cái đời này, tôi không thể nào quên nỉ. Chúng tôi đã cùng rời lên tìm nhau nhưng vết đau. Do tôi, là vô-ý; Còn anh, là bởi vì tình.

Mong nước hoá gió nhưng ân hận cũ, nhưng quá khổ không bao giờ trở lại!

Trở nhưng lúc áp khi nghĩ đến đứa bé trong bụng, còn với chúng, trái tim tôi như giá như băng, không ăn bớt chút gì anh mua, không cảm ơn anh bớt chút món quà gì, không nói chuyện với anh. Bớt đầu tới lúc ký vào tay giãy kia, hôn nhân cũng như tình yêu đã biến mất khỏi đời tôi. Có hôm chúng tôi quay về phòng ngủ, anh vào, tôi ra phòng khách, anh chỉ còn cách quay về phòng ngủ. Trong đêm thâu, đôi khi tới phòng anh về ngủ tới tận sáng rên khe khẽ, tôi im lặng mặc kệ. Đây là trò anh thường bày ra, ngày xưa chỉ cần tôi giận anh, anh sợ giận về đau đầu, tôi sợ lo lắng chực đời, ngoan ngoãn đời hàng chúng, quan tâm xem anh bớt làm sao, anh sợ với nỉ tay ra tóm lấy tôi cười ha ha.

Anh đã quên rồi, tôi lo lắng là bởi vì tôi yêu anh, còn bây giờ, giữa chúng tôi còn lại gì đâu? Chúng tôi dùng nhưng tiếng rên ngớt quãng đời đón ngày đứa bé chào đời. Đời như ngày nào anh cũng mua gì đó cho con, các đời dùng của trẻ sơ sinh, đời dùng của trẻ em, ngay cả sách thiêu nhi, từng bớt từng bớt, sắp chực đời gian phòng anh. Tôi biết chúng tôi dùng cách đó để cảm đời tôi, nhưng tôi không còn cảm thấy gì nữa. Anh đành giam mình trong phòng, gõ máy tính "lịch cà lịch ch", có lẽ anh đang yêu đời trên mạng, nhưng vì đó đời với tôi không có ý nghĩa gì.

Đêm cuối mùa xuân, cần đau bụng đời đời khi nỉ tôi gào lên, chúng tôi như bở sang, như thớt anh của thay quần áo đi ngủ, vì đang chực đón giây phút tới. Anh cũng tôi chực xuống nhà, bớt xe, suốt đời đời nỉ nỉ bàn tay tôi, liên tục lau mồ hôi trên trán tôi. Đời nỉ nhỉ vi nỉ, anh lấy cũng tôi chực vào phòng phớt nỉ.

Bài bút ký đy n c m t

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

N m trên cái l ng g y gu c và p áp, m t ý nghĩ hi n ra trong đ u tôi:

"C cu c đ i này, còn ai có th yêu tôi nh anh n a không?" Anh đ y c a phòng ph s n, nhìn theo tôi đi vào, tôi c nén c n đau nhìn l i anh m t cái nhìn m áp. T phòng đ ra, ch ng tôi nhìn tôi và đ a bé, anh c i m t r ng r ng. Tôi vu t bàn tay anh. Ch ng tôi nhìn tôi, m m c i, r i, anh ch m rãi và m t m i ngã đ i xu ng.

Tôi gào tên anh... Ch ng tôi m m c i, nh ng không th m đ c đôi m t m t m i... Tôi đã t ng có nh ng gi t n c m t tôi không th nào ch y vì ch ng n a, nh ng s th c l i khác, ch a bao gi có n i đau đ n m nh m th xé nát thân th tôi.

Bác sĩ nói, phát hi n ch ng tôi ung th gan đã vào giai đ n cu i cùng, anh g ng g ng cho đ n gi k c cũng đã là k tích. Tôi h i bác sĩ phát hi n ung th khi nào? Bác sĩ nói năm tháng tr c, r i an i tôi:

- "Ph i chu n b h u s đi!"

Tôi m c k s can ngăn c a y tá, v nhà, vào phòng ch ng tôi b t máy tính, tìm tôi phút ch c b bóp ngh t. B nh ung th gan c a ch ng tôi đã phát hi n t năm tháng tr c, nh ng ti ng rên r c a anh là th t, v y mà tôi nghĩ đó là...

Có hai trăm nghìn ch trong máy tính, là l i đ n dò ch ng tôi g i l i cho con chúng tôi:

- "Con , vì con, b đã kiên trì, ph i ch đ c đ n lúc nhìn th y con b m i đ c g c ngã, đó là khao khát l n nh t c a b ... B bi t, c cu c đ i con s có r t nhi u ni m vui ho c g p nhi u th thách, giá nh b đ c đi cùng con su t c ch ng đ ng con tr ng thành, thì vui s ng bi t bao, nh ng b không th . B vi t l i trên máy tính, vi t nh ng v n đ mà con có th s g p ph i trong đ i, bao gi con g p ph i nh ng khó khăn đó, con có th tham kh o ý ki n c a b ... Con i, vi t xong h n 200 nghìn ch , b c m th y nh đã đi cùng con c m t đ n đ i con l n. Th t đ y, b r t m ng. Con ph i yêu m con, m r t kh , m là ng i yêu con nh t, cũng là ng i b yêu nh t..."

T khi đ a tr đi h c m u giáo, r i h c Ti u h c, Trung h c, lên Đ i-h c, cho đ n lúc tìm vi c, yêu đ ng, anh đ u vi t h t.

Ch ng tôi cũng vi t cho tôi m t b c th :

"Em yêu đ u, c i em làm v là h nh phúc l n nh t đ i anh, tha th cho nh ng gì anh làm t n th ng em, tha th cho vi c anh gi u em b nh tình, vì anh mu n em gi gìn s c kho và tâm lý ch đón đ a con ra đ i... Em yêu đ u, n u em đang khóc, t c là em đã tha th cho anh r i, anh s c i, c m n em đã luôn yêu anh..."

Nh ng quà t ng này, anh s anh không có c h i t tay t ng cho con n a, em giúp anh m i năm t ng con vài món quà, trên các gói quà anh đ u đã ghi s n ngày s t ng quà r i..."

Bài bút ký dĩ y n c m t

Tác Giả: Saigon Echo s u t m

Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 05:32

Quay l i b nh vi n, ch ng t i v n đang hôn mê. Tôi b con t i, đ t nó bên anh, tôi nói:

-"Anh m m t c i m t cái nào, Em mu n con mình ghi nh kho nh kh c m-áp n m trong lòng b ..."

Ch ng t i khó khăn m m t, kh m m c i. Th ng bé v n n m trong lòng b , ng ngu y đôi tay h ng hào bé tí xíu. Tôi n nút ch p máy nh "lách tách", đ m c n c m t ch y d c má...